

ת"פ 16771/02/18 - מדינת ישראל נגד משה אדי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 16771-02-18 מדינת ישראל נ' אדי

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד קטיה
	נגד
	משה אדי
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד וקסלר
הנאשם	

גזר דין ללא הרשעה

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 1.2.18 בסמוך לשעה 19:34 הסיע הנאשם במוניתו תושב הרשות הפלסטינית שלא היו בידו אישורי כניסה ושהייה בישראל על פי דין, ההסעה היתה תמורת ₪ 250 מקניון חוצות באשקלון עד למקום בו נתפס בכביש 35 בסמוך לקרית גת.

הסדר הטיעון

2. ביום 12.2.18 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום יורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. המאשימה אינה מתחייבת להמלצת שירות המבחן. ההגנה ביקשה שתיבחן שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 1.7.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם עלה ארצה בגיל צעיר, בוגר 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי כלוחם, לאחר מכן שירת 3 שנים בימ"מ, נלחם במלחמת לבנון הראשונה. הנאשם נשוי, אב לארבעה ילדים, עובד עצמאי כנהג מונית. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע צער, חרטה ובושה על כך. לדבריו נדרש לאסוף אדם שטען כי יש בידיו את האישורים המתאימים והסיעו לצומת תרקומי. לדבריו התרשם מהנוסע כאדם אמין ולכן נמנע מבדיקה קפדנית של מסמכיו. הנאשם שלל כל תכנון מראש.

שרות המבחן התרשם מאדם בעל בסיס ערכי תקין שזוהי עבירתו הראשונה והיחידה עליה קיבל אחריות מלאה.

עמוד 1

הנאשם מגלה יציבות תעסוקתית. עובד כנהג מונית עם מוסדות ממשלתיים באופן קבוע, הרשעתו עלולה לפגוע בתפקודו התעסוקתי היציב. לאור האמור שרות המבחן המליץ לבטל הרשעתו בדין ולהטיל עליו ענישה חינוכית בדמות של"צ.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר וענישה נלווית. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן וטענה כי המלצת התסקיר מהווה חריגה מרמת הענישה הנהוגה בעבירות אלה. המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר בפועל ברף התחתון-בינוני של המתחם, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רשיון בפועל ועל תנאי והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי אשר הביע חרטה, הפנתה לתסקיר החיובי, הפנתה למקרים דומים בפסיקה בהם נמנעו מהרשעה, ציינה שהיות והנאשם עובד עם מוסדות ממשלתיים הרשעה תפגע בעיסוקו.
6. הנאשם ביקש לומר דברים. הביע צער חרטה. ציין כי בעברו שירת במשטרה ועבד עם כוחות הביטחון, לדבריו נקלע לסיטואציה במסגרת עבודתו ללא כל כוונה לבצע עבירה. לדבריו אין לו עבר פלילי, הוא אדם נורמטיבי בעל משפחה ומפרנס, עובד עם מוסדות ממשלתיים כמו נמל אשדוד גופי אשר מחייבים אישורי כניסה. (הנאשם הגיש לבית המשפט אישור כניסה לנמל אשדוד הנושא את שמו ותמונתו, אישור שתוקפו עד סוף שנת 2018, כמו כן הוצג אישור כניסה לאיזורי החץ, אשר הכניסה אליהם הינה למורשים בלבד). לדבריו העבודה עם גופים אלו היא יום יומית. הנאשם הביע חשש כי הרשעה תפגע באפשרותו להמשיך ולעבוד עם גורמים אלה.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.
8. על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה.

9. באשר **לנסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, ההסעה נעשתה

בתוך תחומי מדינת ישראל מכיוון קניין חוצות אשקלון ועד למקום בו נתפס בסמוך לקרית גת. ההסעה בוצעה בשכר. העבירה לא בוצעה בתחכום ואין אינדיקציה לתכנון מוקדם.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 1119/18 **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (9.5.18) המבקש הורשע בעבירה של הסעת 2 תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין אל תוך תחומי הארץ. בית המשפט קמא גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס. ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט קמא להרשיעו, נדחה בבית המשפט המחוזי, נדחתה גם בקשת רשות ערעור.

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), המבקש הורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש וענישה נלווית, ערעורו בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), המבקש ההורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (המבקש ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של המבקש). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורו בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), המבקש הורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורו בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), המבקש הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.

· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), המערער הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד- 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (י-ם) 31772-12-15 **מדינת ישראל נ' פלד** (הסעת 4 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 18284-07-15

מדינת ישראל נ' שורטי ואח' (הסעת שב"ח); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"ח); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"ח); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (הסעת שב"ח במונית שבבעלות הנאשם); ת"פ (קג"ת) 19705-08-16 **מדינת ישראל נ' טלאלקה** (הסעת 2 שב"ח)

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

נסיבות ביצוע העבירה אינן ברף חומרה גבוהה, הנאשם נעדר הרשעות קודמות, מנהל אורח חיים נורמטיבי, הנאשם לקח אחריות מיידית, הביע חרטה ובושה, הפנים את חומרת המעשים. הנאשם תרם לחברה ולמדינה במסגרת שירותו הצבאי, ושירותו הבטחוני בהמשך.

הנאשם הציג מסמכים המלמדים על כי במסגרת עבודתו נכנס למקומות שמורים, הדורשים אישורי כניסה, וקיים חשש כי הרשעה תפגע ביכולתו להמשיך לעבוד עם גורמים אלה. גם שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשם.

בנסיבות אלה, עמד הנאשם בנטל הרובץ לפתחו להוכיח שעוצמת הפגיעה בו כתוצאה מהרשעה ביחס לתועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי מצדיקה ביטול ההרשעה.

14. לאור האמור, **אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם מיום 12.2.18**, זאת מבלי לבטל את הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה בו הודה.

גזירת דינו של הנאשם

15. בשים לב שעניינו של הנאשם מסתיים ללא הרשעה, ולאור כל הנימוקים שפורטו לעיל, אני מחייבת את הנאשם כדלקמן:

א. אני מטילה על הנאשם פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 200 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע במסגרת בית הדר, בית חולים סיעודי שיקומי בתפקיד אחזקה וסיוע לצוות המקום, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

המוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ט 7.10.18 במעמד הצדדים.